

HÃY TRỞ NÊN KẺ BẮT CHƯỚC TÔI

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 4:6–21

“6 Hỡi anh em, ấy là vì có anh em, tôi đã dùng những lẽ thật, này chỉ về chính mình tôi và A-bô-lô, hầu cho anh em học đòi hai chúng tôi, chớ vượt qua lời đã chép, và chớ sanh lòng kiêu ngạo, theo phe người này nghịch cùng kẻ khác. 7 Bởi vì, ai phân biệt người với người khác? Người há có điều chi mà chẳng đã nhận lãnh sao? Nếu người đã nhận lãnh, thì sao còn khoe mình như chẳng từng nhận lãnh? 8 Anh em được no đủ, được giàu có rồi, chẳng nhờ chúng tôi, anh em đã khởi sự cai trị; thật mong cho anh em được cai trị, hầu cho chúng tôi cũng cai trị với anh em! 9 Vì chúng Đức Chúa Trời dường đã phoi chúng tôi là các sứ đồ ra, giống như kẻ sau rốt mọi người, giống như tù phải tội chết, làm trò cho thế gian, thiên sứ, loài người cùng xem vậy. 10 Chúng tôi là kẻ ngu dại vì có Đấng Christ, nhưng anh em được khôn ngoan trong Đấng Christ; chúng tôi yếu đuối, anh em mạnh mẽ; anh em quý trọng, chúng tôi khinh hèn. 11 Cho đến bây giờ, chúng tôi vẫn chịu đói khát, trần mình, bị người ta vả trên mặt, lưu lạc rày đây mai đó. 12 Chúng tôi dùng chính tay mình làm việc khó nhọc; khi bị rửa sả, chúng tôi chúc phước; khi bị bắt bớ, chúng tôi nhin nhục; 13 khi bị vu oan, chúng tôi khuyên dỗ; chúng tôi giống như rác rến của thế gian, cặn bã của loài người, cho đến ngày nay. 14 Tôi viết những điều này, chẳng phải để làm cho anh em hổ người đâu; nhưng để khuyên bảo anh em, cũng như con cái yêu dấu của tôi vậy. 15 Bởi chung, dầu anh em có một vị thầy giáo trong Đấng Christ, nhưng chẳng có nhiều cha; vì tôi đã dùng Tin Lành mà sanh anh em ra trong Đức Chúa Jêsus Christ. 16 Vậy, tôi lấy điều đó khuyên anh em: hãy bắt chước tôi. 17 Vì có đó, tôi đã sai Ti-mô-thê, là con yêu dấu của tôi, cùng là trung thành trong Chúa, đến cùng anh em; người sẽ nhắc lại cho anh em biết đường lối tôi trong Đấng Christ, và tôi dạy dỗ cách nào trong các Hội thánh khắp các nơi. 18 Có mấy kẻ lên mình kiêu ngạo, ngờ tôi chẳng còn đến cùng anh em nữa. 19 Nhưng nếu Chúa khứng cho, thì chẳng bao lâu tôi sẽ tới cùng anh em, và xét cho biết, chẳng phải xét lời nói của những kẻ kiêu ngạo đó, bèn là năng lực họ thể nào. 20 Vì nước Đức Chúa Trời chẳng ở tại lời nói, mà ở tại năng lực. 21 Anh em muốn điều gì hơn: muốn tôi cầm roi mà đến cùng anh em, hay là lấy tình yêu thương và ý nhu mì?”

Gợi ý bài học: Hội Thánh phải được xây dựng trên ân điển của Đức Chúa Trời, chứ không phải trên những tiêu chuẩn của thế gian.

1. Phao-lô đã dùng những lẽ thật nào để chỉ về chính mình?

Phao-lô nói rõ ràng trong câu 6: Hỡi anh em, ấy là vì có anh em, tôi đã dùng những lẽ thật, này chỉ về chính mình tôi và A-bô-lô, hầu cho anh em học đòi hai chúng tôi,

chớ vượt qua lời đã chép, và chớ sanh lòng kiêu ngạo, theo phe người này nghịch cùng kẻ khác." "lẽ thật này" không phải là kỹ năng lãnh đạo hay phương pháp hầu việc Chúa. Mà là nguyên tắc:Người hầu việc Chúa chỉ là đầy tớ, Chỉ có Chúa là Chủ, Giá trị của người phục vụ không do con người đánh giá, Hội Thánh không được biến các đầy tớ của Chúa thành đối tượng để tôn sùng, so sánh hay chia phe.

Thực trạng ở Hội Thánh Cô-rinh-tô đang bị chia rẽ, người thì nói:"Tôi thuộc về Phao-lô." "Tôi thuộc về A-bô-lô." "Tôi thuộc về Sê-pha..." Phao-lô nhìn thấy đằng sau những khẩu hiệu đó là tinh thần thế gian đang len vào Hội Thánh. Bề ngoài có vẻ là yêu mến một người lãnh đạo. Nhưng thực chất là: "Dùng tiêu chuẩn của thế gian để đánh giá thuộc linh." Người ta bắt đầu so sánh: Ai giảng hay hơn? Ai có ảnh hưởng hơn? Hội Thánh nào lớn hơn? Mục sư nào nổi tiếng hơn? Và từ đó sinh ra: tự hào, ganh tị, chia rẽ, phe nhóm. Điều đáng sợ là tất cả đều được khoác lên lớp áo "đức tin" hay là "thiên lương" Do đó khi chúng ta: nâng người này lên, hạ người kia xuống, phân biệt giàu nghèo, phân biệt học thức, phân biệt chức vụ thì chúng ta đang phủ nhận chính ân điển Chúa dành cho hội thánh.

2. Phao lô chuẩn đoán bệnh lý trong hội thánh Cô-rinh-tô:

Phao-lô nói: "Anh em đã được no đủ rồi." "Anh em đã được giàu có rồi." "Anh em đã khởi sự cai trị." Ông không khen mà đang lên án hội thánh. Phao lô muốn nói rằng: "Các anh đang sống như thể đã bước vào vinh quang cuối cùng rồi."

Trong khi đó các sứ đồ: bị kẻ như sau rớt mọi người, như tù phải tội chết, đói khát, bị đánh đập, bị sỉ nhục, bị xem thường, làm trò cho thế gian, bị đẩy ra bên lề xã hội. Nguyên văn câu 12,13 "Chúng tôi dùng chính tay mình làm việc khó nhọc; khi bị rửa sả, chúng tôi chúc phước; khi bị bắt bớ, chúng tôi nhịn nhục; khi bị vu oan, chúng tôi khuyên dỗ; chúng tôi giống như rác rến của thế gian, cặn bã của loài người, cho đến ngày nay." Đó mới là con đường của Đấng Christ. Con đường mà Phao lô và các sứ đồ khác đã bước đi thậm chí phải trả giá bằng cả sự sống của mình.

3. Câu hỏi thật lòng của Phao lô với hội thánh Cô-rinh-tô:

Phao-lô ngầm hỏi tín hữu ở Cô-rinh-tô: "Nếu các anh yêu quý những người lãnh đạo anh em, tại sao các anh không đi con đường mà họ đang đi?" hay "hay tại sao anh em không bắt chước tôi?" Một số người trong hội thánh Cô-rinh-tô yêu mến Phao-lô Nhưng không muốn sống như Phao lô đó là chịu thiệt, chịu khổ, mang thập tự giá. Họ muốn hưởng vinh quang của Tin Lành mà không muốn bước đi trên con đường của Tin Lành. Muốn mảo triệu thiên nhưng không muốn thập tự giá. Đây cũng là vấn đề các hội thánh và cộng đồng cơ đốc đang gặp phải. Đây cũng là câu hỏi mà mỗi chúng ta cần phải đối diện và cần có câu trả lời cụ thể.

Câu hỏi áp dụng bài học:

1. Theo bạn, những "tiêu chuẩn thế gian" nào đang âm thầm xâm nhập vào Hội Thánh ngày nay?
2. Làm thế nào để phân biệt giữa: tôn trọng người lãnh đạo thuộc linh và thần tượng hóa người lãnh đạo thuộc linh?
3. Theo bạn, tại sao con người rất dễ lập phe nhóm ngay cả trong môi trường thuộc linh?

Lời cầu nguyện: Lạy Chúa, có điều gì trong lòng con đang tìm kiếm giá trị từ thế gian hơn là từ ân điển của Ngài không? Có người nào trong Hội Thánh mà con đang nhìn bằng sự so sánh, phán xét hoặc thành kiến thay vì tình yêu thương của Đấng Christ không? Xin Chúa giúp con nhớ rằng mọi điều con có đều là ân điển, để con sống khiêm nhường, biết ơn và yêu thương anh chị em mình.
Con cầu nguyện trong danh Chúa Giê-xu. A-men